

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Ing. J. D.**, bývajúcej v K., proti žalovanému **I. D.**, bývajúcemu v K., **o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 45 C 140/2006, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 16. februára 2010 sp. zn. 6 Co 171/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 16. februára 2007, sp. zn. 6 Co 171/2009 a rozsudok Okresného súdu Košice II z 20. marca 2009 č.k. 45 C 140/2006-139 **z r u š u j e** a vec vracia na ďalšie konanie Okresnému súdu Košice II.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II rozsudkom z 20. marca 2009 č.k. 45C 140/2006-139, vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal z hnutelných vecí vysávač značky E., dvojposteľ, nábytkovú zostavu, fritézu značky M. a mikrovlnnú rúru, ku dňu 29. septembra 2003 spolu v zostatkovej hodnote 3 500,-- Sk (116,17 Eur) a finančné prostriedky vedené na účtoch v Č. - S. č. X., č. X., č. X. ku dňu 29. septembra 2003 spolu v sume 133 412,72 Sk (4 428,49 Eur). Žalovanému do výlučného vlastníctva prikázal z hnutelných vecí osobný počítač, pletací stroj zn. B., detskú poschodovú posteľ, nábytkovú zostavu, pohovku, jedálenský stôl, Hi-fi vežu zn. S. a telefón zn. P., spolu ku dňu 29. septembra 2003 v zostatkovej hodnote 28 500,-- Sk (946,02 Eur) a nehnuteľnosť 3-izbový byt v osobnom vlastníctve nachádzajúci sa v K., na X. poschodí, č. bytu X., zap. v katastri nehnuteľností K. na LV č. X., kat. úz. T., súp. č. X. v cene 1 455 000,-- Sk (48 297,15 Eur). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi na vyrovnanie podielov 22 349,26 Eur (673 294,-- Sk) do 30 dní, každému z účastníkov uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov

konania štátu vo výške 947,49 Eur na účet okresného súdu do 15 dní a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že medzi účastníkmi nebolo sporné a listinnými dôkazmi bolo zároveň preukázané, že ich manželstvo trvalo od 30. novembra 1985 do 29. septembra 2003, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Košice II, sp. zn. 17 C 1075/2002, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené. Účastníci sa počas konania zhodli na zozname hnutelných vecí nadobudnutých počas trvania manželstva, na stave finančných prostriedkov na účtoch ku dňu zániku manželstva a tiež na hodnote hnutelných vecí a spôsobe ich rozdelenia. Rovnako sa dohodli na tom, že byt, ktorý taktiež nadobudli počas trvania manželstva, bude pridelený žalovanému, sporná zostala len jeho hodnota. Pri stanovení jeho hodnoty preto súd vychádzal z vypracovaného znaleckého posudku, pričom vzal do úvahy hodnotu nehnuteľnosti ku dňu vypracovania znaleckého posudku (1 900 000,-- Sk) z dôvodu, že v oblasti trhu s realitami došlo od právoplatnosti rozvodu manželstva ku dňu rozhodovania súdu k výraznému posunu a stanovenie hodnoty bytu ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva by viedlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov. Zohľadnil aj tú skutočnosť, že táto cena je stanovená ako hodnota bytu po vykonanej rekonštrukcii, ktorá bola vykonaná po rozvode manželstva, z prostriedkov výlučne patriacich žalovanému, preto od hodnoty bytu bolo potrebné odpočítať cenu rekonštrukčných prác stanovenú znalkyňou v sume 254 308,-- Sk, (8 441,47 Eur) zaokrúhlene 255 000,-- Sk (8 464,44 Eur). Ďalšiu odpočítanú položku vo výške 10% ceny bytu odôvodnil súd ďalšími výraznými zmenami na trhu s nehnuteľnosťami, ku ktorým došlo od vypracovania znaleckého posudku ku dňu rozhodovania súdom. Uviedol, že pri určovaní konečnej ceny bytu, ktorá predstavovala sumu 48 297,15 Eur (1 455 000,-- Sk), zohľadnil aj účastníkmi prezentované stanoviská realitných kancelárií. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd potom vychádzal z toho, že podiely oboch účastníkov sú rovnaké. O trovách konania rozhodol podľa § 150 O.s.p. a o trovách konania štátu podľa § 148 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie oboch účastníkov konania Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 16. februára 2010, sp. zn. 6 Co 171/2009, potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku o prikázaní vecí z bezpodielového spoluvlastníctva manželov do výlučného vlastníctva účastníkov, vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov sumu 48 297,15 Eur, ako aj vo výroku o náhrade trov konania účastníkov, zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania štátu tak, že každému z účastníkov uložil povinnosť zaplatiť na účet okresného súdu sumu 140,66 Eur a súdny poplatok po 806, 81 Eur do 30 dní a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správne právne závery a za použitia príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka vec správne právne posúdil. Uviedol, že vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vychádza zo zásady zakotvenej v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké a každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho osobný majetok. V prejednávanej veci žiaden z účastníkov nepreukázal, že sa vyššou mierou pričínil o nadobudnutie majetku a teda, že v tejto veci neplatí zásada § 150 Občianskeho zákonníka. Preto rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Proti týmto rozsudkom prvostupňového a odvolacieho súdu podal na základe podnetu žalobkyne s poukazom na ustanovenie § 243e ods. 1 v spojení s § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p. mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“), ktorý navrhol napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Poukázal na to, že predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov bol aj 3-izbový byt, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tento bol rekonštruovaný a to jednak za trvania manželstva v roku 2001 ale tiež po zániku manželstva. Rekonštrukčné práce ku dňu rozvodu ohodnotila znalkyňa v znaleckom posudku sumou 198 304,-- Sk (6 582,48 Eur). Do ceny rekonštrukčných prác bola zarátaná aj montáž a dodávka bezpečnostných vchodových dverí v hodnote 17 400,-- Sk (577,54 Eur), hoci preukázateľne boli tieto práce uhradené žalovaným až 14. a 27. marca 2006, t.j. po zániku manželstva. V rozpore s touto skutočnosťou v rozsudku sa konštatuje, že cena bytu vo výške 1 900 000,-- Sk (63 068,45 Eur), je stanovená hodnotou bytu po vykonanej rekonštrukcii, ktorá bola vykonaná po rozvode manželstva z prostriedkov výlučne patriacich žalovanému. Preto súd odpočítal z hodnoty bytu cenu rekonštrukčných prác stanovených znalkyňou v sume 254 308,-- Sk (8 441,47 Eur); cena ku dňu vypracovania znaleckého posudku. Toto konštatovanie si osvojil aj odvolací súd. Súdy prehliadli tú skutočnosť, že žalovaný v skutočnosti po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov vykonal v byte rekonštrukčné práce spočívajúce len v montáži šatníka v marci 2006 v sume 72 828,-- Sk (2 417,44 Eur), zhotovil plávajúce podlahy v sume 3 413,-- Sk (113,32 Eur) a montáž bezpečnostných dverí v sume 17 400,-- Sk (577,57 Eur), t.j. celkom v hodnote 93 641,-- Sk (3 108,31 Eur). Hoci žalobkyňa v priebehu konania argumentovala tým, že

podstatná časť rekonštrukčných prác bola realizovaná za trvania manželstva, teda zo spoločných prostriedkov, súdy sa týmito námietkami náležite nezaoberali a v odôvodnení svojich rozsudkov sa s nimi ani nevyporiadali. Rekonštrukcia bytu vykonaná počas trvania manželstva i po rozvode sa premietla do jeho súdom určenej ceny, pričom od tejto ceny je potrebné odrátať len hodnotu rekonštrukčných prác preukázateľne vykonaných len žalovaným po zániku manželstva, nie aj hodnotu rekonštrukčných prác vykonaných za trvania manželstva. Rozhodnutia súdov tak vychádzali zo skutkových zistení, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Súdy vzali do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo a pominuli rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, pričom tieto pochybenia mali podstatný vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia. Mimoriadne dovolanie podáva z dôvodu, že týmito rozhodnutiami bol porušený zákon a vyžaduje to ochrana práv a zákonom chránených záujmov tohto účastníka, ktorú nemožno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Žalobkyňa vo vyjadrení k mimoriadnemu opravnému prostriedku uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvádzanými generálnym prokurátorom.

Žalovaný nevyužil svoje právo a na výzvu súdu sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutia v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. a § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. môže byť mimoriadne dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom mimoriadneho dovolania, ale i v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dôvodmi (§ 242 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.). Obligatórne (§ 243i ods. 2 v spojení § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými

vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní namietal inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.), spočívajúcu v tom, že súdy vychádzali pri svojom rozhodovaní zo skutkových zistení, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadať aj vtedy, ak nie je dovolaním namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Dovolací súd sa vzhľadom na zákonnú povinnosť a tiež vzhľadom na obsah mimoriadneho dovolania zaoberal predovšetkým tým, či konanie bolo postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Nakoľko z obsahu dôvodov mimoriadneho dovolania vyplýva, že súdy nevykonali dokazovanie v potrebnom rozsahu a vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotili, dovolací súd pri zisťovaní existencie tejto inej vady konania vychádzal zo zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie dokazovania v konaní na súde.

Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je sporovým konaním, v ktorom sú účastníci povinní podľa § 120 ods. 1 O.s.p. označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná (§ 120 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 129 ods. 2 O.s.p., predseda senátu alebo samosudca môže uložiť tomu, kto má listinu potrebnú na dôkaz, aby ju predložil, alebo ju obstará sám od iného súdu, orgánu alebo právnickej osoby.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 213 ods. 1 O.s.p., odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami v odsekoch 2 až 7.

Podľa § 213 ods. 4 O.s.p., odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých účastníkom konania, ak ich nevykonal súd prvého stupňa, hoci mu ich účastník navrhol, alebo za podmienok ustanovených v § 205a.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že sú to predovšetkým účastníci konania, ktorí majú povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Podľa ustálenej právnej teórie a súdnej praxe, sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, ktorá je chápaná tak, že tvrdiť skutočnosti a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy je vecou účastníkov konania. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov zaťažuje účastníkov a ukladá im povinnosť označiť dôkazy k preukázaniu ich tvrdení. Účastník má tak povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 O.s.p.) a povinnosť dôkaznú (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Táto skutočnosť ale neznamená, že zákonná úprava sa zrieka zásady materiálnej pravdy. Táto zásada, ako protipól zásady formálnej pravdy, je vyjadrená v § 153 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Nepriaznivé dôsledky v podobe rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov nesie účastník vtedy, ak si nespĺnil povinnosť tvrdenia a neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení. Avšak, aj keď si tieto povinnosti účastník splní, len súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Súd nevykoná dôkazy, ktoré nie sú pre posúdenie veci relevantné a nemôžu smerovať k zisteniu skutkového stavu. Ich nevykonanie musí v rozhodnutí odôvodniť. Na druhej strane, súd je povinný vykonať navrhnuté dôkazy, ak sú právne relevantné, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. To, či súd vykoná dôkazy označené účastníkom konania, nie je ľubovôľou súdu. Rozhodujúce je zistenie, či skutkové závery vyplývajúce z vykonaného dokazovania umožňujú záver, ktorý v konečnom dôsledku bude zodpovedať cieľu sledovanému § 1 až § 6 O.s.p., v zmysle ktorých je potrebné vykladať ustanovenia O.s.p. Iba súdny proces, ktorý bol v súlade so základnými ustanoveniami O.s.p. je možné označiť za konanie zabezpečujúce právo na súdnu ochranu. Za súladné nemožno označiť nevykonanie dôkazu označeného účastníkom konania, ak je

nad všetky pochybnosti zrejme, že môže mať rozhodujúci význam pre ozrejenie skutkového stavu zodpovedajúcemu objektívnej pravde. V prejednávanej veci za takýto dôkaz je možné označiť faktúru č. X. zo X. a príjmový pokladničný doklad zo X., ktorými žalobkyňa preukazovala, že rekonštrukčné práce na predmetnom byte boli vykonané počas trvania manželstva (por. čl. 36, 37 spisu) a jej tvrdenie uvádzané v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa v ktorom namieta nesprávne stanovenú sumu na vyrovnanie podielov z vyporiadavaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď súd napriek tomu celú hodnotu rekonštrukčných prác započítal v prospech žalovaného.

Z obsahu spisu vyplýva, že na zistenie hodnoty predmetného bytu súd prvého stupňa ustanovil do konania znalkyňu. Úlohou znalkyne bolo stanovenie všeobecnej hodnoty 3-izbového bytu č. X. na X. poschodí v K.. Zo znaleckého posudku z X. č. X. vyplýva, že ...“byt pôvodne pozostával z 3 obytných miestností a príslušenstva. V súčasnosti má byt zmenené dispozičné riešenie, odstránené sú priečky obývacej izby, chodby a šatne, priečka izby bola vymurovaná a posunutá smerom ku kúpeľni. Byt pozostáva z 2 izieb, obývacej izby spojenej so vstupom, kuchyne, kúpeľne s WC a komory na spoločnej chodbe. **Táto rekonštrukcia bytu bola realizovaná v období kúpy bytu.**“..... „V roku 2006 bola v byte vykonaná rekonštrukcia : v dvoch východných izbách bola realizovaná plávajúca laminátová podlaha, v spálni vstavaná skriňa značky R. dĺžky 4,5 m, a vstupné dvere boli nahradené za bezpečnostné dvere....“. Hodnota bytu bola znalkyňou k 18. marcu 2008 určená zaokrúhlene sumou 1 900 000,-- Sk (63 068,45 Eur).

Doplnením č. 1 z X. k znaleckému posudku č. X. znalkyňa určila hodnotu rekonštrukčných prác vykonaných v predmetnom byte. Z predmetného dodatku vyplýva, že ...“Byt pôvodne pozostával z 3 obytných miestností a príslušenstva. V súčasnosti má byt zmenené dispozičné riešenie Táto rekonštrukcia bytu bola realizovaná v období kúpy bytu. V roku 2006 bola v byte vykonaná rekonštrukcia : v dvoch východných izbách bola realizovaná plávajúca podlaha“

Z bodu 1.2. Popis vykonaných rekonštrukčných prác vyplýva, že ...,Rekonštrukcia bytu spočívala v rekonštrukcii bytového jadra, montáže bezpečnostných vchodových dverí a zmeny dispoziície bytu. Prefabrikované bytové jadro bolo odstránené a vymurované boli nové priečky, kde sa zmenila aj dispoziícia na spoločnú kúpeľňu s WC, s novými vápennými štukovými omietkami, keramickým obkladom stien až po strop, keramickou dlažbou

a osadením dverí do ocelej zárubne. Pri rekonštrukcii kúpeľne s WC bolo realizované nové elektrické vedenie, rozvod vody a kanalizácie. Pri zmene dispozície bytu boli odstránené priečky obývacej izby, chodby a šatne, čím sa vytvoril priestor spoločnej obývacej izby so vstupom do bytu.“..... Na základe toho znalkyňa stanovila všeobecnú hodnotu rekonštrukčných **stavebných prác** k 29. septembru 2003 (právoplatnosť rozsudku o rozvode) sumou 198 308,- Sk (6 582,61 Eur) a k 9. júlu 2008 (vypracovanie dodatku č. 1) sumou 254 307,- Sk (8 441,44 Eur).

Súd prvého stupňa ale ani odvolací súd neodstránil pochybnosti, či bezpečnostné dvere boli osadené už v rámci pôvodnej rekonštrukcie bytu a v čase ďalšej rekonštrukcie boli tieto len vymenené za nové (por. č.l. 5 znaleckého posudku) ale tiež pochybnosti, čo všetko bolo zahrnuté do hodnoty **stavebných prác** z rekonštrukcie vykonávanej v roku 2006 (por. č.l. 5 znaleckého posudku ...plávajúca podlaha, bezpečnostné dvere, vstavaná skriňa a prílohu k dodatku č. 1, Konzultácia č. X. B Práce P., bod 7. Stolárske konštrukcie), t.j. investície vynaložené výlučne z prostriedkov žalovaného.

Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzajúc z vykonaného znaleckého posudku stanovil hodnotu bytu na sumu 1 900 000,- Sk (63 068,44 Eur), od ktorej odpočítal 10% t.j. 190 000,- Sk (6 306,84 Eur) s prihliadnutím na pokles cien nehnuteľností na trhu, čím dospel k sume 1 710 000,- Sk (56 761,60 Eur). Žalobkyňa vo svojom odvolaní proti tomuto rozsudku uviedla, že s takto určenou cenou bytu súhlasí, nesúhlasí však so započítaním sumy 255 000,- Sk (8 464 Eur) v prospech žalovaného z dôvodu vykonaných rekonštrukčných prác, pretože ich prevažná časť bola hradená zo spoločných prostriedkov o čom súdu predložila aj dôkaz (por. č.l. 36, 37 spisu).

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že sa stotožňuje so spôsobom výpočtu ceny bytu ku dňu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Spôsob výpočtu ceny bytu však žiaden z účastníkov ako takú nenamietal. Žalobkyňa namietala, že súd nesprávne zohľadnil v prospech žalovaného **hodnotu vykonaných rekonštrukčných prác**, ktoré boli financované zo spoločných finančných prostriedkov počas trvania manželstva a preto sa na nich majú podieľať obaja rovnakým dielom. Nelogický záver odvolacieho súdu o správnosti výšky sumy určenej na vyrovnanie podielu žalobkyni zvyrazňuje potom aj konštatovanie odvolacieho súdu (por. č.l. 6 odôvodnenia jeho rozhodnutia), že“z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa a z predložených dôkazov zo strany

žalovaného bolo jednoznačne preukázané, že faktúry D. z januára 2002 sú za stavebné práce na rekonštrukcii tohto bytu počas trvania manželstva účastníkov. Faktúrou č. X. D., K. vyúčtovala žalobkyni sumu 53 585,40 Sk (1 778,70 Eur), vid' na č.l. 36 a na č.l. 37 je príjmový pokladničný doklad zo X. svedčiaci o zaplatení tejto sumy v prospech dodávateľa prác....“, ak napriek tomu započítanie hodnoty rekonštrukčných prác len v prospech žalovaného považoval za správne.

Bolo potrebné prisvedčiť námietke generálneho prokurátora Slovenskej republiky, že rozhodnutia súdov vychádzali zo skutkových zistení, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a sudy vzali do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dokazovaní nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo a naopak, pominuli rozhodné skutočnosti, ktoré vykonanými dôkazmi boli preukázané, pričom tieto pochybenia mali podstatný vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia. Konanie tak zaťažili namietanou vadou.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa zistiť, hodnota ktorých rekonštrukčných prác z roku 2006 vykonaných len žalovaným bola zahrnutá do všeobecnej hodnoty stavebných prác určenej k 18. marcu 2008 vo výške 254 308,-- Sk (8 441,47 Eur) a len túto zohľadniť v prospech žalovaného.

Z dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie je zrejmé, že rozhodnutia súdov nižších stupňov boli vydané v konaní postihnutom tzv. inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

Generálny prokurátor Slovenskej republiky preto dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p., keďže to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania a túto ochranu nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. apríla 2011

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová